

اثر نانو اکسید آهن بر شاخص‌های عملکرد تولید، کیفیت تخم مرغ و وضعیت پاداکسایشی مرغ‌های تخم‌گذار

- **امیر جواد فر**
دانش آموخته کارشناسی ارشد پرورش و مدیریت تولید طیور دانشگاه بیرجند.
- **سید جواد حسینی و اشان** (نویسنده مسئول)
دانشیار تغذیه طیور دانشگاه بیرجند.
- **محمدباقر منتظر تربتی**
استادیار ژنتیک و اصلاح دام دانشگاه بیرجند.
- **یاسمن شمشیرگران**
استادیار ژنتیک و اصلاح دام دانشگاه بیرجند.

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۸ تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۹۸

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۵۳۶۱۱۹۰۰

Email: jhosseiniv@birjand.ac.ir

شناسه دیجیتال (DOI): 10.22092/asj.2019.125781.1900

چکیده

به منظور تعیین اثر سطوح مختلف نانو اکسید آهن بر عملکرد، شاخص‌های کیفی تخم مرغ و وضعیت پاداکسایشی مرغ‌های تخم‌گذار، آزمایشی با ۹۶ قطعه مرغ تخم‌گذار سویه *Bovens* در اوج تولید (۲۸ هفته) در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه گروه آزمایشی و چهار تکرار و ۸ قطعه مرغ در هر تکرار اجرا شد. مرغ‌ها به مدت هشت هفته با جیره‌های آزمایشی حاوی سطوح صفر، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم نانو اکسید آهن بر کیلوگرم جیره تغذیه شدند. یافته‌ها نشان داد، مکمل نانو آهن بر صفات عملکرد تولید شامل درصد تخم مرغ، وزن تخم مرغ، توده تخم مرغ تولید، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک و غلظت پروتئین تام خون اثری نداشت. در دوره ۲۸ روزه اول؛ شاخص شکل تخم مرغ و مقاومت پوسته در سطح ۱۰۰ نانو آهن در مقایسه با شاهد افزایش یافت در دوره ۲۸ روزه دوم نیز واحد ها و وزن نسبی پوسته در سطح ۱۰۰ نانو آهن در مقایسه با شاهد افزایش یافت ولی سایر صفات کیفی تخم مرغ شامل شاخص رنگ زرده، شکل تخم-مرغ، ارتفاع زرده، واحد ها، و وزن نسبی سفیده و زرده و صفات پوسته تخم مرغ شامل ضخامت، مقاومت، وزن مخصوص و وزن نسبی پوسته تخم مرغ تحت تاثیر مکمل نانو آهن قرار نگرفت. استفاده از مکمل نانو اکسید آهن سبب افزایش غلظت لیپوپروتئین با چگالی بالا خون، آهن، روی و عیار پادتن بر ضد نیوکاسل و آنفلوآنزا در مقایسه با شاهد شد و غلظت کلسترول، تری گلیسرید، لیپوپروتئین با چگالی پایین و آلانین آمینوترانسفراز در مقایسه با شاهد کاهش یافت. غلظت مالون دی‌آلدئید خون با افزودن نانوذرات آهن افزایش یافت. بنابراین افزودن مکمل نانو اکسید آهن در سطح ۱۰۰ میلی‌گرم می تواند باعث بهبود برخی خصوصیات کیفی تخم مرغ، کاهش کلسترول و تری گلیسرید خون، و بهبود پاسخ ایمنی بدون تاثیر منفی بر صفات عملکرد تولیدی در مرغ‌های تخم‌گذار گردد.

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 128 pp: 125-140

The Effect of Iron Nano Oxide on performance, Egg Quality indices and Antioxidant status of laying hen.

By: Javadifar, Amir¹, Hosseini-Vashan^{2*}, Seyyed Javad, MontazerTorbati³ Mohammad Bagher, Shamshirgaran³ Yasaman

1-Graduate Student in Poultry production and Husbandary, University of Birjand

2-Associate Professor in Poultry Nutrition, University of Birjand

3-Assistant Professor in Genetics and Animal breeding, University of Birjand

* Associate Professor in Poultry Nutrition, Animal Science Department, University of Birjand, jhosseiniv@birjand.ac.ir; tel: 09153611900

Received: April 2019

Accepted: October 2019

In order to investigate the effects of different levels of iron nano-oxide (INO) on performance, egg quality parameters and the antioxidant status of laying hens, 96 Bovens layer hens at the production peak (28 weeks) were used. The experiment was done for 8 weeks in a completely randomized design with 3 treatments, 4 replicates and 8 birds in each replicate. Hens were fed with experimental diets containing 0, 50 and 100 mg iron nanooxide/ kg of diet. The results were revealed that the iron nanooxid had no effect on performance indices including egg percentage, egg weight, egg mass, feed intake, and FCR and total protein. In the first 28 days, the level of 100 ppm of INO increased the egg shape and eggshell strength as compare to control. In the second 28 days, the INO increased the haugh unit and eggshell relative weight. The other egg quality traits such as yolk color, egg shape, yolk index, haugh unit, and the relative weight of albumen and yolk and eggshell thickness, egg strength, specific gravity were not altered by the levels of INO. The blood concentration of HDL, iron, zinc were increased with increasing the levels of INO. The antibody titer against Newcastle disease and Influenza were increased with increasing the levels of dietary INO. Dietary supplementation of INO decreased the serum concentration of cholesterol, triglyceride, LDL, and ALT compared to control. The yolk and serum concentration of MDA was increased by the addition of iron nanoparticles. Therefore, the addition of iron oxide supplementation can improve performance indices, some qualitative characteristics of egg and immune response and decrease the serum lipid in laying hens.

Key words: Cholesterol, Haugh unit, Immune, Layer Hen, Malondialdehyde, Nano iron.

مقدمه

وارد بافت‌های بدن شوند (Arabi و همکاران، ۲۰۱۲). کاهش اندازه ذرات در مقیاس نانو و افزایش نسبت سطح به حجم در ترکیبات نانو، سبب شده تا سطح تماس این ترکیبات با سایر بیومولکول‌ها افزایش یافته و فعل و انفعالات شیمیایی این مواد با مولکول‌های آلی و غیر آلی در بدن به طور متفاوتی صورت گیرد که در بسیاری از موارد هنوز ناشناخته است (Francisco و همکاران، ۲۰۰۸). محققان نشان دادند که با تغییر در ترکیب جیره غذایی طیور می‌توان ارزش تغذیه‌ای تخم پرنده را تغییر داد

در سال‌های اخیر، فن آوری نانو به سرعت در حال پیشرفت بوده و اثر زیادی بر زندگی انسان، حیوان، محیط زیست و صنعت داشته است (Ahn و همکاران، ۱۹۹۸). نانو لغتی یونانی به معنای بسیار کوچک است (Rai و همکاران، ۲۰۰۹). نانومتر، 10^{-9} متر، یعنی یک میلیاردیم متر، مقیاس مشخصه مولکول‌ها بوده، یعنی گروهی از آنها که توسط پیوندهای کووالانسی به یکدیگر متصل شده‌اند (Ramadan و همکاران، ۲۰۱۰). به دلیل اندازه کوچک، نانو ذرات می‌توانند از جریان خون وارد سامانه لنفاوی و در نهایت

۲۰۱۵). تزریق کلیت نانو ذرات آهن و المیت در مقایسه با گروه های آزمایشی سولفات آهن، نانو ذرات آهن و المیت سبب افزایش وزن جوجه ها شد، با تزریق کلیت نانو ذرات آهن و المیت، نسبت وزن جوجه به وزن تخم مرغ در مقایسه با شاهد افزایش یافت (Saki و همکاران، ۲۰۱۴). نتایج پژوهش های پیشین نشان داد افزودن سطوح ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم در کیلوگرم آهن باعث افزایش آهن و روی تخم مرغ می گردد (Ramadsen, 2005). در مطالعات پیشین گزارش شده است نانوذرات فلزات و بویژه آهن می توانند واکنش های اکسیداتیو و تولید رادیکال های آزاد را در بدن افزایش دهند که میزان تولید به اندازه ذرات و خصوصیات شیمیایی آن بستگی دارد (Dayem و همکاران، ۲۰۱۷). در مطالعه دیگری نیز گزارش شد نانوذرات آهن بر میزان بروز واکنش های اکسیداتیو اثر ندارد ولی باعث افزایش میزان فعالیت آنزیم های سوپراکسید دسموتاز و گلووتاتیون پراکسیداز شد (Behera و همکاران، ۲۰۱۴). بنابراین هدف از انجام این پژوهش، بررسی اثر نانو اکسید آهن بر عملکرد، خصوصیات کیفی تخم مرغ و وضعیت پادا کسایشی مرغ های تخم گذار است.

مواد و روش ها

به منظور انجام این آزمایش؛ نانو اکسید آهن مورد نیاز آزمایش از شرکت پیشگامان نانومواد ایرانیان در سال ۱۳۹۶ تهیه گردید نانو اکسید آهن مورد استفاده دارای درصد خلوص ۹۵/۵ و اندازه ذرات ۳۵-۴۵ نانومتر بود. تعداد ۱۲۰ قطعه مرغ تخم گذار سویه "Bovens" در دوره اوج تولید (سن ۲۸ هفتگی) انتخاب و پس از ۱۰ روز دوره پیش آزمایش؛ تعداد ۹۶ قطعه مرغ تخمگذار دارای تولید یکنواخت انتخاب و در واحدهای آزمایشی توزیع و به مدت ۸ هفته با جیره های آزمایشی تغذیه شدند. در هر واحد آزمایشی هشت قطعه مرغ طوری قرار گرفتند که میانگین تولید در بین گروه های مختلف در آزمایش تقریباً یکسان باشد. قرار گرفتن مرغ ها درون واحدهای آزمایشی به صورت کاملاً تصادفی بود. اجزای جیره پایه آزمایشی در هر سه گروه آزمایشی مشابه بود گروه های آزمایشی شامل سطوح صفر، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر

(Park و همکاران، ۲۰۰۴). میزان مواد معدنی موجود در تخم مرغ تحت تأثیر مواد معدنی جیره قرار می گیرد که بعد از جذب آن در زرده در حال توسعه ذخیره می شود و یا به صورت مستقیم از مجرای تخم بر به درون سفیده ترشح می شود (Butzen و همکاران، ۱۹۸۵). براساس تحقیقات پیشین؛ فرم های کلیت شده یا پروتئینه شده آهن، قابلیت دسترسی بیشتری در مقایسه با فرم های غیر آلی آهن در تغذیه دام و طیور داشته اند (Feng و همکاران، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۹). آهن از جمله عناصر مورد نیاز تمام یاخته های بدن است و بخصوص در کبد و طحال ذخیره می شود و لکوسیت ها آن را از کبد و طحال به مغز استخوان انتقال داده که برای ساختن گلبول های قرمز به کار می رود. یکی از مکان های اصلی جذب آهن در طیور دوازدهه است (Nadadur و همکاران، ۲۰۰۸؛ Tako و همکاران، ۲۰۱۰). آهن برای سوخت و ساز کامل ویتامین های B ضروری است. آهن در انتقال اکسیژن توسط گلبول های قرمز، تولید هموگلوبین خون، مقاومت در برابر تنش و عملکرد صحیح آنزیم ها و تقویت سامانه ای ایمنی نقش دارد. کمبود آهن در انواع مختلفی از ماهیان موجب کم خونی (Gatlin and Wilson, 1986) و یا کاهش تخمه گشایی تخم ماهیان می شود (Hirao و همکاران، ۱۹۵۵). تغذیه طیور با کمپلکس آهن - متیونین، نسبت به تغذیه آن ها با آهن معدنی، منجر به افزایش میزان آهن زرده تخم مرغ گردید (Saldenha و همکاران، ۲۰۰۹).

تاکنون اثر رسمی در ارتباط با نانو ذرات آهن روی جوجه گوشتی گزارش نشده است (Nikonov و همکاران، ۲۰۱۱). تغذیه نانوذرات آهن در مرغ تخم گذار علاوه بر بهبود کیفیت فیزیکی تخم (اندازه تخم، اجزای نسبی تخم مرغ و مقاومت پوسته)؛ باعث بهبود ترکیب شیمیایی تخم مرغ نیز می شود (Saldenha و همکاران، ۲۰۰۹). هر چند در این زمینه تناقضاتی وجود دارد در مطالعه دیگری گزارش شد که استفاده از نانو ذرات آهن در جیره بلدرچین، بر میزان آهن، روی و مس زرده تخم تأثیر نداشت، در واقع سطوح مختلف نانو ذرات آهن جیره در کل دوره آزمایشی تأثیری بر غلظت آهن در تخم نداشت (Abbasi و همکاران،

صفات کیفی پوسته تخم مرغ شامل ضخامت پوسته تخم مرغ (دستگاه ضخامت سنج پوسته اوکایو ساخت کشور ژاپن)، وزن مخصوص تخم مرغ، استحکام پوسته و وزن نسبی پوسته به صورت دوره‌ای (۲۸ روزه) در انتهای هر دوره بررسی شدند. وزن مخصوص تخم مرغ از قرار دادن تخم مرغ‌ها در محلول‌های آب نمک که با وزن مخصوص متفاوت در دامنه ۱/۰۴ تا ۱/۰۹۶ گرم بر سانتی متر مکعب تعیین شد. استحکام پوسته نیز با دستگاه استحکام سنج پوسته تخم مرغ (اوکایو، ساخت کشور ژاپن) تعیین شد (فرخوی و همکاران، ۱۳۸۶).

در انتهای دوره آزمایش (انتهای هفته هشتم) از دو قطعه مرغ از هر تکرار خونگیری انجام شد. پس از سانتریفوژ (۲۵۰۰ دوره به مدت ۱۰ دقیقه) و جداسازی پلاسما خون، شاخص‌های بیوشیمیایی خون شامل غلظت کلسترول، تری‌گلیسرید، لیپوپروتئین با چگالی بالا (HDL^۱)، لیپوپروتئین با چگالی پایین (LDL^۲) و پروتئین تام خون تعیین شد. غلظت شاخص‌های مذکور با دستگاه طیف سنجی نوری خودکار (اتوآنالایزر جسان چم ۲۰۰ ساخت کشور ایتالیا) و کیت‌های بیوشیمیایی آزمایشگاهی شرکت پارس آزمون ایران اندازه‌گیری شد. غلظت مالون دی‌آلدئید (MDA^۳) خون و کلسترول زرده تخم مرغ نیز در پایان دوره آزمایش تعیین گردید. میزان جذب MDA با دستگاه طیف سنجی نوری (اسپکتروفومتر یونیکوی آمریکا مدل ۴۸۰۲) در طول موج ۵۳۲ نانومتر قرائت شد (Ahn و همکاران، ۱۹۹۸).

کیلوگرم نانو اکسید آهن بود که به جیره پایه اضافه شد و در اختیار پرندگان گروه‌های آزمایشی قرار گرفت. میزان آهن در جیره پایه برابر ۵۰ میلی‌گرم بود. هر سه گروه آزمایشی، سطح انرژی، پروتئین و ترکیب شیمیایی مشابهی داشتند درصد پروتئین خام، سطح لیزین، آرژینین، متیونین، الیاف خام، چربی خام، کلسیم، فسفر و سدیم کل آن‌ها بر اساس توصیه دفترچه راهنمای سویه Bovens متعادل شد. جیره شاهد بر پایه ذرت و کنجاله سویا تنظیم گردید (جدول ۱). لازم به یادآوری است که مقدار آهن موجود آب مصرفی ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر آب بود.

آبخوری‌های سالن از نوع پستانکی و دان‌خوری‌ها به صورت زنجیری بود. برنامه نوری بر اساس راهنمای مرغ تخم‌گذار سویه بونز، ۱۶ ساعت روشنایی و هشت ساعت تاریکی تنظیم گردید. واکسیناسیون مرغ‌های تخم‌گذار علیه بیماری نیوکاسل و آنفلوآنزا قبل از شروع دوره آزمایشی و هفته ششم آزمایش بصورت اسپری انجام گرفت.

در طی آزمایش، درصد تولید تخم مرغ، میانگین وزن تخم مرغ، گرم تخم مرغ تولیدی روزانه بصورت روزانه رکوردبرداری شدند و میزان مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک بصورت هفته-ای در هر دوره محاسبه گردید. صفات کیفی تخم مرغ شامل شاخص زرده، شاخص رنگ زرده، شاخص کیفیت سفیده (واحد هاو)، وزن نسبی زرده و سفیده، و شاخص اندازه تخم مرغ با استفاده از دستگاه‌های کیفیت تخم مرغ (اوکایو ساخت کشور ژاپن) در پایان هر دوره ۲۸ روزه اندازه‌گیری شد. شاخص زرده از حاصل تقسیم قطر زرده بر ارتفاع زرده ضربدر ۱۰۰ محاسبه شد، وزن نسبی زرده و سفیده نیز از حاصل تقسیم وزن زرده یا سفیده بر وزن کل تخم ضربدر ۱۰۰ محاسبه شد. واحد هاو با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید (فرخوی و همکاران، ۱۳۸۶).

$$HU = 100 \log_{10}(h - 1.7 w^{0.37} + 7.6)$$

در این فرمول HU: شاخص هاو؛ h ارتفاع سفیده و w وزن تخم مرغ

¹ High density lipoprotein

² Low density lipoprotein

³ Malondialdehyde

جدول ۱. مواد خوراکی و ترکیب شیمیایی جیره های آزمایشی

مواد مغذی تامین شده (محاسبه شده)	گرم در ۱۰۰ گرم	مواد خوراکی
انرژی قابل سوخت و ساز (Kcal/Kg)	۵۸/۰۰	ذرت
پروتئین (%)	۲۷/۳۲	کنجاله سویا
فسفر قابل جذب (%)	۰/۲۰	روغن سویا
کلسیم (%)	۸/۳۶	کربنات کلسیم
سدیم (%)	۱/۲۰	دی کلسیم فسفات
کلر (%)	۰/۲۶	مکمل معدنی
پتاسیم (%)	۰/۲۶	مکمل ویتامینی
فیبر (%)	۰/۲۰	نمک
متیونین + سیستین (%)	۰/۰۵	جوش شیرین
لیزین (%)	۰/۳۶	رنگدانه قرمز 1%
ترهئونین (%)	۰/۲۰	رنگدانه زرد 1%
تریپتوفان (%)	۰/۰۱	ویتامین E
چربی (%)	۰/۰۸	ویتامین ب کمپلکس
اسید لینولئیک (%)	۰/۲۴	متیونین
کولین (%)	۰/۰۲	لیزین
نسبت انرژی به پروتئین	۰/۲۵	ناتوزیم P 10%
نسبت کلسیم به فسفر	۲/۹۸	ژئولیت
	۰/۰۱	پاداکسیدان

هر کیلوگرم مکمل ویتامینه حاوی ۴۸۰۰۰۰۰ واحد بین المللی ویتامین A، ۱۴۰۰۰۰۰ واحد بین المللی D3؛ ۱۲۰۰۰ واحد بین المللی E، ۱۲۰۰ میلی گرم K3؛ ۱۰۰۰ میلی گرم B1، ۲۸۰۰ میلی گرم B2، ۱۶۰۰۰ میلی گرم B3، ۴۸۰۰ میلی گرم B5، ۲۰۰۰ میلی گرم B6، ۴۰۰ میلی گرم B9، ۸ میلی گرم B12 و ۲۰۰ گرم کولین. هر کیلوگرم مکمل معدنی حاوی ۲۰۰ گرم کولین، ۴ گرم مس، ۰/۴ گرم ید، ۳۲ گرم آهن، ۳۴ گرم منگنز، ۰/۱۲ گرم سلنیم و ۳۲ گرم روی

نتایج و بحث

عملکرد تولیدی: نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد اثر زمان برای شاخص های مورد مطالعه در آزمایش که دارای داده های تکراردار در زمان بودند معنی دار نبود بنابراین در جداول و تحلیل ها بصورت جداگانه ارائه نشده است. استفاده از مکمل نانو اکسید آهن تاثیری بر درصد تولید تخم مرغ و میانگین وزن تخم مرغ نداشت (جدول ۲) بجز در هفته ششم که افزودن مکمل نانو اکسید آهن به صورت خطی باعث افزایش میانگین وزن تخم مرغ نسبت به گروه شاهد شد بیشترین وزن تخم مرغ در گروهی که جیره حاوی ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن دریافت کرده

برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SAS (SAS, 2005) نسخه ۹/۱۲ و رویه GLM استفاده شد. طرح پایه آزمایش براساس طرح کاملا تصادفی بود و داده ها با استفاده از رویه خطی عمومی مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند برای داده های عملکرد تولید و کیفیت تخم مرغ و پوسته تخم مرغ که دارای بیش از یک داده در زمان هستند برای تجزیه آماری از مدل داده های تکراردار در زمان استفاده شد، از رویه و مقایسات میانگین ها با استفاده از آزمون آماری توکی در سطح معنی داری ۵ درصد انجام شد.

تخم گذار نشان داد مکمل آهن-متیونین بر شاخص های عملکردی شامل درصد تولید و وزن تخم مرغ اثر ندارد (Park و همکاران، ۲۰۰۴).

مکمل نانو اکسید آهن در هفته های ششم، هفتم و کل دوره دوم بر توده تخم مرغ تولیدی روزانه اثر داشت ($P < 0.05$) و در بقیه هفته ها اثر نداشت. بیشترین وزن توده تخم مرغ تولیدی روزانه در هفته ششم، مربوط به سطح ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن در جیره غذایی مرغ های تخم گذار و به میزان ۵۹/۵۶ گرم در روز بود ($P < 0.05$). یافته های حاضر با نتایج سروش و همکاران (۱۳۹۲) مطابقت داشت. محققان نشان دادند که افزودن مکمل آهن به جیره غذایی مرغ های مادر گوشتی بر توده تخم مرغ تولیدی روزانه اثری نداشت (افخمی اردکانی و همکاران، ۱۳۹۱). با توجه به اینکه مقادیر ذخایر مکمل آهن بتدریج در بدن افزایش یافته است و به تخم مرغ منتقل شده است مشاهده می شود که در دوره ۲۸ روزه دوم آزمایش، صفات کیفی تخم مرغ بیشتر تحت تاثیر سطح مکمل نانو اکسید آهن قرار گرفته و باعث بهبود صفات کیفی تخم مرغ قرار گرفته اند (سروش و همکاران، ۱۳۹۲).

بودند و به میزان ۶۲/۱۱ گرم مشاهده شد. مکمل نانو اکسید آهن در هفته های ششم، هفتم و کل دوره دوم بر توده تخم مرغ تولیدی روزانه اثر داشت ($P < 0.05$), با افزایش سطح نانو اکسید آهن، وزن توده تخم مرغ در مقایسه با شاهد افزایش یافت. بیشترین وزن توده تخم مرغ تولیدی روزانه در هفته ششم، مربوط به سطح ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن در جیره غذایی مرغ های تخم گذار و به میزان ۵۹/۵۶ گرم در روز بود ($P = 0.037$). بطور مشابه، ساکی و همکاران (۱۳۹۳) گزارش کردند که افزودن مکمل غذایی آهن به جیره مرغ های مادر گوشتی، تاثیری بر درصد تولید تخم مرغ نداشت. در حالی که Ramadan و همکاران (۲۰۱۰) دریافتند که مرغ های تخم گذاری که جیره فاقد مکمل آهن دریافت کرده بودند از درصد تخم گذاری پایین تری برخوردار بودند همچنین وزن تخم مرغ در مرغ های تغذیه شده با جیره حاوی مکمل آهن در مقایسه با شاهد بالاتر بود. در مطالعه مشابه دیگری گزارش شد سطوح ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ میلی گرم مکمل آهن در جیره مرغ تخم گذار بر صفات درصد تولید و وزن تخم مرغ اثر نداشت (Bertchini و همکاران، ۲۰۰۹) استفاده از سه منبع سولفات آهن، آلמیت و آویلا آهن ۶۰ بر عملکرد مرغ

جدول ۲. اثر نانو اکسید آهن بر صفات عملکردی مرغ تخم گذار

نانو اکسید آهن (mg/kg)							
P-value	SEM	۱۰۰	۵۰	۰	هفته	دوره	صفت
۰/۷۴۴	۱/۱۶	۹۴/۷۹	۹۳/۵۴	۹۴/۳۷	اول	۲۸ روز اول	درصد تخم گذاری (%)
۰/۰۹۳۹	۱/۳۶	۹۰/۱۳	۹۴/۰۰	۹۳/۸۵	دوم		
۰/۹۳۵۱	۲/۰۲	۹۲/۹۱	۹۲/۲۹	۹۳/۳۳	سوم		
۰/۹۰۴۱	۱/۸۹	۹۳/۱۲	۹۴/۱۶	۹۴/۱۶	چهارم		
۰/۷۶۴	۱/۱۵	۹۲/۷۴	۹۳/۵۰	۹۳/۹۳	کل دوره		
۰/۳۶۴۲	۰/۸۶	۹۶/۸۳	۹۷/۱۲	۹۵/۴۵	پنجم	۲۸ روز دوم	
۰/۵۷۴	۰/۸۲	۹۵/۸۸	۹۵/۵۰	۹۴/۶۷	ششم		
۰/۱۴۱۳	۰/۷	۹۵/۴۵	۹۴/۸۱	۹۳/۴۵	هفتم		
۰/۱۹۰۶	۰/۹۵	۹۰/۰۳	۹۱/۲۵	۸۸/۷	هشتم		
۰/۰۶۸۱	۰/۵۱	۹۴/۵۵	۹۴/۶۷	۹۳/۰۷	کل دوره		
۰/۷۶۳۷	۰/۴	۶۰/۷۷	۶۰/۴۱	۶۰/۳۹	اول	۲۸ روز اول	میانگین وزن تخم مرغ (گرم)
۰/۵۴۰۶	۰/۴۹	۶۰/۵۱	۵۹/۵۸	۵۹/۸۱	دوم		
۰/۸۹۳۳	۰/۳۶	۶۰/۱۱	۶۰/۳۵	۶۰/۲۸	سوم		
۰/۶۶۸	۰/۴۱	۶۱/۱۷	۶۰/۷۵	۶۰/۶۸	چهارم		
۰/۷۰۶۹	۰/۳۱	۶۰/۶۴	۶۰/۳۴	۶۰/۲۹	کل دوره		
۰/۳۳۱۲	۰/۲۲	۶۱/۷۳	۶۲/۰۶	۶۱/۶	پنجم	۲۸ روز دوم	میانگین وزن تخم مرغ (گرم)
۰/۰۲۱۱	۰/۳۳	۶۲/۱۱ ^a	۶۱/۴ ^{ab}	۶۰/۷ ^b	ششم		
۰/۰۷۹۷	۰/۳	۶۱/۶۹	۶۱/۵۳	۶۰/۷۳	هفتم		
۰/۴۴۴۱	۰/۴۵	۶۱/۳۶	۶۱/۲۷	۶۰/۶	هشتم		
۰/۰۶۸۷	۰/۲۵	۶۱/۷۲	۶۱/۵۷	۶۰/۹۱	کل دوره		
۰/۵۹۶۴	۰/۷۲	۵۷/۵۶	۵۶/۵۱	۵۶/۹۹	اول	۲۸ روز اول	توده تخم مرغ تولیدی روزانه (گرم در روز)
۰/۳۰۱۲	۰/۸۶	۵۴/۵۲	۵۶/۲۸	۵۶/۱۱	دوم		
۰/۹۴۵۷	۱/۱۴	۵۵/۸۳	۵۵/۷۱	۵۶/۲۳	سوم		
۰/۹۸۲۸	۱/۰۳	۵۶/۹۱	۵۷/۱۷	۵۷/۱۳	چهارم		
۰/۹۰۴۲	۰/۶۴	۵۶/۲۱	۵۶/۴۲	۵۶/۶۱	کل دوره		
۰/۲۶۰۱	۰/۶۲	۵۹/۷۸	۶۰/۲	۵۸/۸۱	پنجم	۲۸ روز دوم	
۰/۰۳۷	۰/۵۴	۵۹/۵۶ ^a	۵۸/۶۵ ^{ab}	۵۷/۴۷ ^b	ششم		
۰/۰۰۷۹	۰/۴۵	۵۸/۸۸ ^a	۵۸/۳۳ ^{ab}	۵۶/۷۶ ^b	هفتم		
۰/۰۸۱۳	۰/۶۵	۵۵/۲۴	۵۵/۸۹	۵۳/۷۷	هشتم		
۰/۰۰۲۱	۰/۳۳	۵۸/۳۶ ^a	۵۸/۲۸ ^a	۵۶/۷ ^b	کل دوره		

^{a,b}: میانگین های با حروف متفاوت در هر ردیف دارای اختلاف معنی دار است (P<۰/۰۵).

صفات کیفی تخم مرغ: یافته های حاصل از اثر سطوح مختلف نانو اکسید آهن بر صفات کیفی تخم مرغ در جدول ۴ ارائه شده است. سطح نانو اکسید آهن بر شاخص های ارتفاع زرده، شاخص رنگ زرده و وزن نسبی زرده و سفیده تخم مرغ نسبت به گروه شاهد اثر معنی داری نداشت. بطور مشابه در تحقیقی گزارش شد افزودن مکمل آهن تا سطح ۸۰ میلی گرم در کیلوگرم جیره تاثیری بر صفات کیفی تخم مرغ ندارد (Bertchini و همکاران، ۲۰۰۰)، هر چند Park و همکاران (۲۰۰۴) گزارش کردند که مکمل نمودن آهن-متیونین در سطوح ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در کیلوگرم در جیره مرغ تخم گذار می تواند بر شاخص رنگ زرده اثر بگذارد و با افزایش سطح مکمل آهن-متیونین، رنگ زرده و شاخص شکل تخم مرغ بصورت خطی افزایش یافتند (Park و همکاران، ۲۰۰۴). شاخص شکل تخم مرغ نشان دهنده تقارن بین قطر کوچک و بزرگ تخم مرغ است و در هنگام بررسی این صفت به آسانی مشخص می شود که تخم مرغ از نظر شکل ظاهری دراز، قطور یا استاندارد است چنانچه شاخص شکل در دامنه ۷۲ تا ۸۰ (بیضوی) باشد مناسب است ولی چنانچه کوچکتر از ۷۲ باشد تخم مرغ دراز و اگر بزرگتر از ۸۰ باشد تخم مرغ گرد خواهد بود (سروش و همکاران، ۱۳۹۲). در این آزمایش سطح نانو اکسید آهن باعث افزایش شاخص شکل تخم به سمت بیضوی گردید. واحد ها و در واقع بیانگر کیفیت داخلی تخم مرغ است. هر چقدر میزان پخش شدن سفیده روی سطح صاف کمتر بوده و ارتفاع سفیده بیشتر خواهد بود و در نتیجه واحد ها بزرگتر است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که استفاده از نانو اکسید آهن در جیره غذایی مرغ تخم گذار در دوره دوم آزمایش باعث افزایش شاخص واحد ها و در مقایسه با شاهد شد ($P < 0.05$) که با افزایش سطح نانو اکسید آهن واحد ها افزایش یافت. Ramsden (۲۰۰۵) گزارش کرد که افزایش سطح آهن در جیره غذایی مرغ های تخم گذار اثری بر واحد ها نداشت. Park و همکاران (۲۰۰۴) نیز گزارش نمودند که سطح و نوع مکمل آهن بر واحد ها اثر ندارد. احتمالاً بهبود غلظت سفیده تخم مرغ و افزایش واحد ها و در جوجه های تغذیه شده با مکمل آهن بدلیل

شاخص توده تخم مرغ تولیدی روزانه از جمله شاخص های اقتصادی موفق در ارزیابی تولید مرغ تخم گذار است که بهبود آن می تواند به افزایش تولید و درآمد اقتصادی منجر شود. در مطالعات پیشین، روند مشخصی در رابطه با اثر مکمل های آهن بر عملکرد مرغ تخم گذار گزارش نشده است هر چند کمبود آن می تواند باعث افت تولید و کیفیت پوسته تخم مرغ شود (سروش و همکاران، ۱۳۹۲؛ Park و همکاران، ۲۰۰۴، Ramasden, 2005). یافته های حاصل از اثر نانو اکسید آهن بر مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک مرغ تخم گذار در جدول ۳ ارائه شده است. نانو اکسید آهن در هفته چهارم و هفتم اثر معنی داری بر میانگین خوراک مصرفی روزانه گذاشت ($P < 0.05$) هر چند در سایر هفته ها و کل دوره، سطح مکمل نانو اکسید آهن تاثیری بر مصرف خوراک نداشت. در دو هفته چهارم و هفتم افزایش سطح نانو اکسید آهن تا سطح ۱۰۰ میلی گرم در کیلوگرم جیره باعث افزایش میزان مصرف خوراک شد. در بسیاری از مطالعات پیشین گزارش شده است که افزودن مکمل آهن به جیره، بر میزان مصرف خوراک تاثیری ندارد (Park و همکاران، ۲۰۰۴، Ramasden, 2005) ولی Son و همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که افزایش سطح آهن جیره به طور خطی باعث افزایش خوراک مصرفی روزانه گردید که با نتایج دو هفته چهارم و هفتم این مطالعه همخوانی دارد هر چند در کل، سطح مکمل نانو آهن بر مصرف خوراک تاثیری نداشت.

از مهمترین ویژگی های تولیدی دیگر، مرغ تخم گذار ضریب تبدیل خوراک است. هرچه رقم این صفت کمتر باشد از لحاظ اقتصادی با صرفه تر می باشد. استفاده از نانو اکسید آهن تاثیری بر ضریب تبدیل خوراک نداشت، ساکی و همکاران (۱۳۹۳) گزارش کردند که کاهش معنی داری در ضریب تبدیل خوراک در اثر تغذیه نانوذرات آهن در جیره در مقایسه با گروه شاهد مشاهده شد. هر چند در مطالعات دیگر نیز مشابه با یافته های پژوهش حاضر، استفاده از مکمل های آهن تاثیری بر ضریب تبدیل خوراک نداشت (Bertchini و همکاران، ۲۰۰۰؛ Park و همکاران، ۲۰۰۴؛ Ramasden, 2005).

افزایش اندازه زرده، تخم مرغ نیز بزرگتر می شود. با توجه به نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل آماری داده ها، وزن نسبی زرده و سفیده به عنوان نسبتی از وزن تخم مرغ تحت تأثیر سطح نانو اکسید آهن قرار نگرفت.

تأثیر بر جذب و سوخت و ساز مواد مغذی و افزایش ابقای آن ها در تخم مرغ باشد. زیرا هرچه غلظت و تراکم مواد مغذی در سفیده بیشتر باشد سفیده غلیظتر و واحد هاو آن بالاتر خواهد بود (صادقی و همکاران، ۱۳۸۵). یکی دیگر از صفات کیفی تخم مرغ وزن زرده به عنوان درصدی از وزن تخم مرغ است و معمولاً با

جدول ۳. اثر نانو اکسید آهن بر مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک در مرغ تخم گذار

		نانواکسید آهن (mg/kg)					
P-value	SEM	۱۰۰	۵۰	۰	هفته	دوره	صفت
۰/۵۲۱۷	۰/۲۳	۱۱۱	۱۱۰/۶۶	۱۱۰/۶	اول	۲۸ روز اول	مصرف خوراک (گرم در روز)
۰/۳۳۲۲	۰/۲۵	۱۱۱/۵	۱۱۲	۱۱۱/۹۱	دوم		
۰/۰۶۴۵	۰/۲۴	۱۱۱/۷۵	۱۱۲	۱۱۲/۵۰	سوم		
۰/۰۰۰۱	۰/۲۳	۱۲۱ ^a	۱۱۸/۶ ^b	۱۲۰/۳ ^a	چهارم		
۰/۴۶۶۷	۰/۳	۱۱۳/۳۵	۱۱۳/۲۵	۱۱۳/۷۵	کل دوره		
۰/۱۱۹	۰/۳۷	۱۲۳/۳	۱۲۴/۶	۱۲۴/۹	پنجم	۲۸ روز دوم	ضریب تبدیل خوراک (گرم): (گرم)
۰/۰۶۷۵	۰/۳۶	۱۲۳/۴	۱۲۴/۶	۱۲۴/۲۵	ششم		
۰/۰۰۲۹	۰/۴۱	۱۱۸/۵ ^a	۱۱۷/۹ ^a	۱۱۶/۴ ^b	هفتم		
۰/۵۹۲۱	۰/۵۶	۱۱۵/۵	۱۱۵/۹	۱۱۶/۳	هشتم		
۰/۳۸۹۴	۰/۲۹۵	۱۲۰/۲	۱۲۰/۴۷	۱۲۰/۷۹	کل دوره		
۰/۶۳۶۲	۰/۰۲	۱/۹۳	۱/۹۶	۱/۹۴	اول	۲۸ روز اول	ضریب تبدیل خوراک (گرم): (گرم)
۰/۳۵۱۶	۲/۰۳	۲/۰۵	۱/۹۹	۲/۰۰۳	دوم		
۰/۸۵۰۵	۰/۰۵	۲/۰۰۴	۲/۰۴	۲/۰۰۳	سوم		
۰/۸۶۳۳	۰/۰۴	۲/۱	۲/۰۸	۲/۱۱	چهارم		
۰/۹۸۲۶	۰/۰۲	۲/۰۲	۲/۰۲	۲/۰۱	کل دوره		
۰/۰۸۲۶	۰/۰۲	۲/۱	۲/۰۷	۲/۰۶	پنجم	۲۸ روز دوم	ضریب تبدیل خوراک (گرم): (گرم)
۰/۰۸۵	۰/۰۱۸	۲/۱۳	۲/۱۲	۲/۰۷	ششم		
۰/۲۲۰۱	۰/۰۱۵	۲/۰۵	۲/۰۲	۲/۰۱	هفتم		
۰/۰۸۸۵	۰/۰۲	۲/۱۳	۲/۰۷	۲/۰۹	هشتم		
۰/۰۷۲	۰/۰۱۲	۲/۱۰	۲/۰۷	۲/۰۶	کل دوره		

^{a-b}: میانگین های با حروف متفاوت در هر ردیف دارای اختلاف معنی دار است (P<۰/۰۵).

جدول ۴: اثر نانو اکسید آهن بر صفات کیفی تخم مرغ

P_value	SEM	نانو اکسید آهن (mg/kg)			صفت	
		۱۰۰	۵۰	۰		
۰/۲۹۱۹	۰/۰۰۲	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۳	شاخص زرده	
۰/۰۰۰۹	۰/۵۹	۷۲/۷۸ ^a	۷۱/۰۸ ^{ab}	۶۹/۵۳ ^b	شاخص شکل تخم مرغ	
۰/۴۴۵۵	۲/۸۳	۷۸/۲۹	۸۰/۰۳	۸۳/۳۴	واحد هاو	
۰/۰۷۹۴	۰/۱	۱۰/۱۶	۱۰/۴۱	۱۰/۱۸	شاخص رنگ زرده	
۰/۷۷۲۷	۰/۳۹	۲۶/۷۷	۲۶/۸۸	۲۶/۴۹	وزن نسبی زرده (% وزن تخم مرغ)	۲۸ روز
۰/۳۲۰۳	۰/۴۹	۵۹/۲	۵۸/۸	۵۹/۹	وزن نسبی سفیده (% وزن تخم مرغ)	اول
۰/۱۲۱۷	۰/۹۹	۱۳/۹۳	۱۴/۲۶	۱۳/۵۹	وزن نسبی پوسته (% وزن تخم مرغ)	
۰/۸۴۹۲	۰/۰۰۴	۰/۳۷	۰/۳۸	۰/۳۷	ضخامت پوسته (um)	
۰/۰۰۸۷	۰/۳۲	۳/۷۲ ^a	۳/۴۶ ^{ab}	۳/۲۲ ^b	مقاومت پوسته (N/cm ²)	
۰/۱۲۵۳	۰/۰۰۰۹	۱/۰۸۵	۱/۰۸۸	۱/۰۸۶	وزن مخصوص (gr/cm ³)	
۰/۶۲۰۲	۰/۳۳	۲۴/۳۹	۲۳/۹۲	۲۴/۱۴	شاخص زرده	
۰/۶۵۹۴	۰/۲	۷۱/۹۷	۷۱/۸۶	۷۱/۶۸	شاخص شکل تخم مرغ	
۰/۰۲۶۵	۱/۱۲	۸۳/۸ ^a	۸۳/۴۶ ^{ab}	۸۱/۹۷ ^b	واحد هاو	
۰/۹۹۴۲	۰/۰۹	۸/۸	۸/۹	۸/۹	شاخص رنگ زرده	
۰/۰۸۴	۰/۳۶	۳۱/۸	۳۱/۱۴	۳۰/۷	وزن نسبی زرده (% وزن تخم مرغ)	
۰/۶۶۴۳	۰/۴۳	۵۷/۴	۵۷/۷	۵۷/۹	وزن نسبی سفیده (% وزن تخم مرغ)	۲۸ روز
۰/۰۰۰۱	۰/۱۴	۱۰/۶۸ ^a	۱۱/۱۱ ^a	۱۰/۱۸ ^b	وزن نسبی پوسته (% وزن تخم مرغ)	دوم
۰/۱۰۶	۰/۰۰۳	۰/۴۱	۰/۴۰	۰/۴۰	ضخامت پوسته (um)	
۰/۰۶۰۳	۰/۰۱	۳/۶۸	۳/۸۴	۳/۵۲	مقاومت پوسته (N/cm ²)	
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۸	۱/۰۸ ^a	۱/۰۸ ^a	۱/۰۷ ^b	وزن مخصوص (gr/cm ³)	

^{a,b}: وجود حروف مختلف روی اعداد هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میانگین هاست (P < ۰/۰۵).

های تغذیه شده با نانو اکسید آهن در مقایسه با شاهد بالاتر بود. با افزایش سطح مکمل آهن، افزایش در وزن پوسته تخم مرغ نسبت به شاهد، مشاهده شد. بیشترین وزن پوسته مربوط به سطح ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن به میزان ۱۱/۱۱ گرم است. Abbasi و همکاران (۲۰۱۵) مشاهده کردند که افزایش میزان آهن جیره باعث

مکمل نانو اکسید آهن جیره بر مقاومت پوسته تخم مرغ اثر داشت (P < 0.05) به طوری که مرغ هایی که جیره حاوی ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن دریافت کردند بیشترین و مرغ های گروه شاهد کمترین مقاومت پوسته تخم مرغ را نشان دادند. وزن نسبی پوسته و وزن مخصوص تخم مرغ نیز در دوره ۲۸ روزه دوم در مرغ-

میکروگرم بر کیلوگرم نانو ذرات آهن باعث افزایش سطح سرمی فعالیت آنزیم آلانین آمینوترانسفراز^۴ (ALT)، آسپاراتات آمینوترانسفراز^۵ (AST) و آلکالین فسفاتاز^۶ (ALP) می شوند. یافته های حاصل از نتایج افخمی اردکانی (۱۳۹۱) نشان دادند که نانوذرات آهن در غلظت ۱۵۰ میکروگرم بر کیلوگرم باعث افزایش معنی دار ALT و ALP در موش صحرایی شد که این نتایج با مطالعه حاضر مطابقت ندارد. قاسم پور و همکاران (۲۰۱۴) گزارش کردند که تزریق نانوذرات آهن در موش صحرایی بر فعالیت ALT و ALP اثر نداشت. یکی از دلایل احتمالی عدم افزایش فعالیت آنزیم های کبدی بررسی شده در این مطالعه آگلومره بودن نانو ذرات تهیه شده می باشد و این پدیده سبب کاهش سرعت جذب و عبور این نانو ذرات از غشاهای سلولی و کاهش ضایعات غشای سلولی و در نتیجه عدم افزایش فعالیت انواع آنزیم های کبدی شده است (Mokhtari و همکاران، ۲۰۰۷).

استفاده از مکمل نانو اکسید آهن در گروه های آزمایشی در مقایسه با گروه شاهد باعث افزایش خطی غلظت آهن خون مرغ های تخمگذار گردید (جدول ۵) و مقادیر ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانوذرات اکسید آهن به طور مشخصی، باعث افزایش سطح سرمی آهن خون شد. محققان گزارش کردند که نانوذرات آهن در ماهی ها باعث افزایش آهن سرم نسبت به گروه شاهد شد (Behera و همکاران، ۲۰۱۴). Ghasempour و همکاران (۲۰۱۴) گزارش کردند سطح آهن سرم خون ۲۴ ساعت پس از تزریق نانومیله های آهن نسبت به گروه کنترل در موش افزایش یافت. افزایش مقدار آهن جیره باعث افزایش غلظت آهن سرم در ۲۱ تا ۴۲ روزگی جوجه های گوشتی شد (Ma و همکاران، ۲۰۱۲). بطور مشابه Liao و همکاران (۲۰۱۷) گزارش نمودند افزایش سطح مکمل آهن باعث افزایش میزان ابقای آهن در کبد، قلب و ماهیچه سینه شد هر چند بر غلظت آهن در پانکراس، کلیه، طحال و استخوان درشت نی تاثیر نداشت که با نتایج مطالعه حاضر مطابقت دارد.

افزایش استحکام پوسته و در نتیجه بهبود مقاومت پوسته تخم مرغ در مرغ های مادر گوشتی شد. کیفیت پوسته تخم مرغ از مهمترین صفات مورد توجه در صنعت پرورش مرغ های تخم گذار تجاری و مرغ های مادر است زیرا اگر کیفیت پوسته تخم مرغ ضعیف باشد درصد قابل توجهی از تخم مرغ ها در مراحل جمع آوری و حمل و نقل از بین خواهند رفت که باعث ضرر اقتصادی می شوند.

شاخص های بیوشیمیایی خون: یافته های حاصل از اثر مکمل نانو اکسید آهن بر شاخص های بیوشیمیایی خون مرغ تخم گذار در جدول ۵ ارائه شده است ($P < 0/05$). مکمل نمودن نانو اکسید آهن به جیره مرغ تخم گذار باعث کاهش غلظت کلسترول، تری گلیسرید و LDL خون در مقایسه با شاهد شد ($P = 0/001$) و غلظت HDL خون در گروه تغذیه شده با مکمل نانو اکسید آهن در مقایسه با شاهد افزایش یافت ($P = 0/001$). افزایش غلظت آهن جیره باعث کاهش میزان ابقای کلسترول خون گردید ($P = 0/014$). آهن از جمله عناصر دو ظرفیتی است که احتمال پراکسیداسیون لیپیدها را افزایش می دهد بنا براین با افزایش غلظت آهن در جیره، میزان پراکسیداسیون لیپیدها افزایش یافته و غلظت کلسترول و تری گلیسرید خون را کاهش می دهد هر چند در بعضی مطالعات پیشین گزارش شده است کمبود شدید آهن نیز باعث کاهش متابولیسم چربی ها و در نتیجه کاهش چربی خون می شود (AndadnaRao and Larkin، ۱۹۸۴). بنابراین مکمل نمودن آهن حتی بر نیمرخ اسیدهای چرب بافتی در جوجه گوشتی اثر دارد و باعث افزایش سطح اسیدهای چرب اشباع، غیراشباع با یک پیوند دوگانه و نسبت اسیدهای چرب امگا-۶ به امگا-۳ شد و مکمل نمودن آهن به جیره جوجه گوشتی باعث کاهش اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه گردید (Buckiuniene و همکاران، ۲۰۱۶).

مکمل نانو اکسید آهن بر غلظت پروتئین تام خون و میزان فعالیت آنزیم آلانین آمینوترانسفراز خون اثر نداشت. در اثر تخریب و از بین رفتن سلول های کبدی، آنزیم آلانین آمینوترانسفراز در خون رها می شود. بنابراین بالا رفتن این آنزیم نشانه ای از تخریب سلول های کبدی است. تحت شرایط عادی این آنزیم درون سلول های کبدی وجود دارد اما زمانی که کبد آسیب می بیند این آنزیم وارد جریان خون می شود. Yousefi و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که مقدار ۱۵۰

⁴ Alanine aminotransferase (ALT)

⁵ Aspartate aminotransferase (ALT)

⁶ Alkaline Phosphatase (ALP)

جدول ۵: اثر نانو اکسید آهن بر شاخص های بیوشیمیایی خون مرغ تخم گذار

P-value	SEM	۱۰۰	۵۰	۰	شاخص
۰/۰۰۰۱	۳۹/۶۳	۸۹۸/۴ ^b	۹۸۷/۵ ^b	۱۱۸۵/۲۳ ^a	تری گلیسرید (gr/dl)
۰/۰۰۱۴	۱۱/۰۸	۱۷۷/۵ ^b	۱۹۱/۷ ^b	۲۳۹/۲ ^a	کلسترول (mg/dl)
۰/۰۰۰۱	۳/۱۷	۱۸۰/۲۳ ^a	۱۷۹/۵ ^a	۱۴۷/۷ ^b	HDL (gr/dl)
۰/۰۰۰۱	۲۷/۵۷	۴۵۸/۸ ^b	۵۱۲/۲۸ ^b	۶۹۰/۵ ^a	LDL (gr/dl)
۰/۰۹۹۴	۰/۱۱	۶/۲۲	۶/۵۷	۶/۴۵	پروتئین تام (mg/dl)
۰/۰۰۰۱	۲/۵	۳۵۵/۸ ^a	۳۲۷/۹ ^b	۳۰۷/۴ ^c	آهن (mg/dl)
۰/۰۰۹۳	۰/۰۸	۶/۲ ^a	۶/۱ ^{ab}	۵/۸ ^b	روی (mg/dl)
۰/۲۸۹۹	۰/۳۹	۴/۳	۴/۵	۵/۲	آلآنین آمینوترانسفراز (U/L)

^{a,b}: وجود حروف مختلف روی اعداد هر ردیف نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میانگین هاست ($P < 0.05$)

نیوکاسل به صورت خطی افزایش پیدا کردند Yang و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که مکمل مس، آهن، روی و منگنز اثر معنی-داری بر لنفوسیت های خون، عیار پادتن ویروس و بیماری ویروسی نیوکاسل و وزن نسبی طحال نداشت. استفاده از مواد معدنی به مقدار کم یک راهبرد است که می تواند عملکرد ایمنی را بهبود بخشد و بر حفاظت پرندگان در برابر بیماری کمک کند (Milanović و همکاران، ۲۰۰۸؛ Moghaddam and Jahanian، ۲۰۰۹؛ Sunder و همکاران، ۲۰۰۸).

داده های مرتبط با اثر مکمل نانو اکسید آهن بر غلظت MDA خون زرده و عیار پادتن بر ضد نیوکاسل و آنفلونزا در جدول ۶ ارائه شده است. اثر سطوح مختلف نانو اکسید آهن بر عیار پادتن بر ضد نیوکاسل و آنفلونزا نشان داد که بین گروه های آزمایشی مختلف از نظر میزان عیار پادتن نیوکاسل در مقایسه با گروه شاهد تفاوت معنی دار آماری وجود دارد و تأثیری بر عیار پادتن آنفلونزا نداشت ($P < 0.05$). به طوری که با افزایش سطح مکمل نانو اکسید آهن در جیره مرغ های تخمگذار، میزان عیار پادتن

جدول ۶: اثر نانو اکسید آهن بر غلظت مالون دی آلدئید و عیار پادتن بر ضد نیوکاسل و آنفلونزا

P-value	SEM	۱۰۰	۵۰	۰	شاخص
۰/۰۰۰۱	<۰/۰۰۱	۰/۹۲ ^a	۰/۸۶ ^b	۰/۸۰ ^b	MDA خون (μ gr/dl)
۰/۰۰۱۶	<۰/۰۰۱	۱/۳۵ ^a	۱/۲۸ ^{ab}	۱/۲۳ ^b	MDA زرده (μ gr/dl)
۰/۰۴۷۳	<۰/۰۰۱	۹/۳۳ ^a	۸/۷۷ ^{ab}	۸/۵۲ ^b	عیار پادتن بر ضد نیوکاسل (Log_{10})
۰/۵۹۸	<۰/۰۰۱	۸/۷۵	۸/۷۲	۸/۴۱	عیار پادتن بر ضد آنفلونزا (Log_{10})

^{a,b}: وجود حروف مختلف روی اعداد هر ردیف نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میانگین هاست ($P < 0.05$)

ساک، ع. ا.، عباسی نژاد، م.، و احمدی، ا. (۱۳۹۳). اثرات استفاده از نانو ذرات آهن و متیونین مایع (آلیمت) در تغذیه جنینی و جیره بر عملکرد جوجه های گوشتی. *تحقیقات تولیدات دامی*، ۳(۳): ۷۱-۵۷.

سروش، س. ز.، سالاری، س.، ساری، م.، فیاضی، ج.، و طباطبایی، ص. (۱۳۹۲). تأثیر سطوح مختلف عنصر روی بر عملکرد، صفات کیفی تخم مرغ و برخی فراسنجه های خونی مرغ تخمگذار. *پژوهش های تولیدات دامی*، ۶(۱۱): ۱۹-۲۷.

فرخوی، م.، خلیقی سیگارودی، ت.، نیک نفس، ف. (۱۳۸۶). راهنمای کامل پرورش طیور. انتشارات سازمان اقتصادی کوثر. تهران. ایران

صادقی، ق.ع.، مهری، م.، پوررضا، ج. (۱۳۸۵). تغذیه طیور اسکات. ارکان دانش.

محمدی، ه.، فرزین پور، ا.، و وزیر، ا. (۱۳۹۴). اثر نانو ذرات اکسید آهن بر برخی مواد معدنی زرد ه تخم در بلدرچین ژاپنی. *اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک*، ۷ آذرماه ۱۳۹۳. همدان. ایران. صفحات: ۲۴۷-۲۴۱.

محمدی موحد، م.، ستاری، م.، باباخانی، آ.، غفوری، ح.، و جوهری، س.ع. (۱۳۹۴). اثر نانو ذرات اکسید آهن بر سیستم دفاعی، آنتی اکسیدانی و پراکسیداسیون چربی در بچه ماهیان کپور (*Cyprinus corpio*). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، گروه شیلات، دانشگاه گیلان.

Abbasi, M., Zaghari, M., Ganjkanlo M., and Khalaji, S. (2015). Is dietary iron requirement of broiler breeder hens at the lat stage of production cycle influenced by phytase supplementation? *Journal of Applied Animal Research*. 43: 166-176.

Ahn, D.U., Sell, J.L., Chen, C.J.X., Wu, C. and Lee, J.I. (1998). Effects of dietary vitamin E supplementation on lipid oxidation and volatiles content of irradiated, cooked turkey meat patties with different packaging. *Poultry Science*. 77: 912-920.

تجزیه و تحلیل داده ها نشان می دهد غلظت مالون دی آلدئید (MDA) خون و زرده تحت تأثیر نانو اکسید آهن جیره قرار گرفتند ($P < 0/05$) به طوری که با افزایش سطح آهن جیره، غلظت MDA خون و زرده به صورت خطی افزایش پیدا کرد. محمدی موحد و همکاران (۱۳۹۴) نشان دادند که قرارگیری ماهیان کپور در معرض نانو اکسید آهن بر میزان پراکسیداسیون چربی ها اثر گذاشته و باعث افزایش سطح MDA گردید Buckiuniene و همکاران (۲۰۱۶) گزارش کردند افزایش سطح مکمل آهن باعث افزایش پراکسیداسیون چربی ها، کاهش اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه و افزایش غلظت مالون دی آلدئید خون می گردد. بنابراین مکمل نمودن آهن در جیره جوجه گوشتی، احتمال فعالیت های اکسیداتیو را افزایش می دهد (Buckiuniene و همکاران، ۲۰۱۶) بنابراین باعث کاهش لیپیدهای پلاسما می گردد. در مطالعه دیگری گزارش شد افزودن مکمل آهن باعث افزایش فعالیت آنزیم های سوپراکسید دسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گردید ولی بر میزان آسیب های اکسیداتیو اثری نداشت (Behera و همکاران، ۲۰۱۴).

نتیجه گیری کلی: با توجه به یافته های مطالعه حاضر، سطح ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن باعث بهبود صفات کیفی تخم مرغ و شاخص های بیوشیمیایی خون و پاسخ ایمنی مرغان تخم گذار گردید بنابراین توصیه می شود از سطح ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم نانو اکسید آهن در جیره مرغ تخمگذار استفاده شود. هر چند در این سطح، احتمال افزایش پراکسیداسیون لیپیدهای تخم مرغ وجود دارد.

منابع

افخمی اردکانی، م.، شیربند، م.، گلزاده، ع. ج.، سامانی، م.ا.، لطیفی، ا.، خیلاپور، م.، و جعفری، ن. (۱۳۹۱). تأثیر نانو ذرات آهن بر غلظت آنزیم های کبدی، هورمون های تیروئیدی و هورمون محرک تیروئید در موش صحرايي. *مجله دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد*، ۶: ۸۸-۸۲.

- AndadnaRao, G., and Larkin, E.C. (1984). Role of dietary iron in lipid metabolism. *Nutrition Research*, 4: 145-151.
- Arabi, F., Imandar, M., Negahdary, M., TorkamaniNoughbi, M., Akbari-Dastjerdi H., and Fazilati, M. (2012). Investigation anti-bacterial effect of zinc oxide nanoparticles upon life of listeria monocytogenes. *Annals of Biological Research*. 3: 3679-3685.
- Behera, T., Swain, P., Rangacharullu, P.V. and Samanta, M. (2014). Nano-Fe as food additive improves the hematological and immunological parameters of fish, *Labeo rohita* H. *Applied Nanoscience*. 4(6): 687-694.
- Bertchini, A.G., Fassani, E.J., Fialho, E.T. and Spadoni, J.A. (2000). Iron Supplementation for Commercial Laying Hens in Second Cycle of Production. *Brazilian Journal of Poultry Science*, 2(3): 267-272.
- Buckiuniene, V., Gruzauskas, R., Kliseviciute, V., Raceviciute-Stupeliene, A., Svirmickas, G., Bliznikas, S., Miezeliene, A., Alencikiene, G. and Grashorn, M.A. (2016). Effect of organic and inorganic iron on iron content, fatty acid profile, content of malondialdehyde, texture and sensory properties of broiler meat. *European Poultry Science*, 80: DOI: 10.1399/eps.2016.141.
- Butzen, P., Root, E. and Starcher, B. (1985). Zinc secretion in the oviduct of the coturnix quail. *Biological Trace Element Research*. 8: 283-300.
- Cao, J., Henry, P.R., Guo, R., Holwarda, R.A., Toth, J.P., Littell, R.C., Miles, R.D. and Ammerman, C.B. (2000). Chemical characteristics and relative bioavailability of supplemental organic zinc sources for poultry and ruminants. *American Society of Animal Science*. 78:2039-2054.
- Dayeme, A.A. Hossain, M.K., Lee, S.B., Kim, K., Saha, S. K., Yang, G., Choi, H.Y., and Cho, S. (2017). The role of reactive oxygen species (ROS) in the biological activities of metallic nanoparticles. *International Journal of Molecular Sciences*, 18: 120-141.
- Feng, J., Ma, W.Q., Xu, Z.R., Wang, Y.Z. and Liu, J.X. (2009). The effect of iron glycine chelate on tissue mineral levels, fecal mineral concentration, and liver antioxidant enzyme activity in weanling pigs. *Animal Feed Science and Technology*. 150: 106-113.
- Feng, J., Ma, W.Q., Xu, Z.R., Wang, Y.Z. and Liu, J.X. (2007). Effects of iron glycine chelate on growth, haematological and immunological characteristics in weaning pigs. *Animal Feed Science and Technology*. 134:261-272.
- Francisco, H. S. J., Facundo, R., Diana, C.C.C.P., Fidel, M.G., Alberto, E.M., Amaury, D.J.P.G., Humberto, T.P. and Gabriel, M.C. (2008). The antimicrobial sensitivity of Streptococcus mutans to nanoparticles of silver, zinc oxide and gold. *Nanomedicine: Nanotechnology, Biology and Medicine*. 4: 237-240.
- Gatlin, I. and Wilson, R.P. (1986). Characterization of iron deficiency and the dietary iron requirement of fingerling channel catfish. *The Journal of Aquaculture*. 52: 191-198.
- Ghasempour, S., Shokrgozar, M.A., Ghasempour, R. and Alipour, M. (2014). The Iron Nanorods Toxicity on L929 cell line. *Journal of Isfahan Medical School*. 31: 1973-1983.
- Hirao, S., Yamada, J. and Kikuchi, R. (1955). Relation between chemical constituents of rainbow trout eggs and the hatching rate. *Nippon Suisan Gakkaishi*. 21: 240-243.
- Liao, X., Ma, C., Lu, L., Zhang, L. and Luo, X. (2017). Determination of dietary iron requirements by full expression of iron-containing cytochrome c oxidase in the heart of broilers from 22 to 42 d of age. *British Journal of Nutrition*, 118: 493-499.
- Ma, W.Q., Sun, H., Zhou, Y., Wu, J. and Feng, J. (2012). Effects of iron glycine chelate on growth, tissue mineral concentrations, fecal mineral excretion, and liver antioxidant enzyme activities in broilers. *Biological Trace Element Research*. 149: 204-211.
- Milanović, S., Lazarević, M., Jokić, Z., Jovanović, I., Pešut, O., Kirovski, D. and Marinković, D. (2008). The influence of organic and inorganic Fe supplementation on red blood picture, immune response and quantity of iron in organs of broiler chickens. *Acta Veterinaria*. 58:179-189.
- Mokhtari, M., Shariati, M. and Geshmardi, N. (2007). Oral effects of lead on thyroid hormones and liver enzymes in rats. *Hormozgan Medical Journal*. 11(2): 115-20.
- Moghaddam, H. N. and Jahanian, R. (2009). Immunological responses of broiler chicks can be modulated by dietary supplementation of zinc-methionine in place of inorganic zinc sources. *Asian-Australas. Journal Animal Science*. 22:396-403.

- Nadadur, S. S., Srirama, K. and Mudipalli, A. (2008). Iron transport and homeostasis mechanism: Their role in health and diseases. *Indian Journal Medical Research*. 128:533-544.
- Nikonov, I.N., Folmanis, Y.G., Folmani, G.E., Kovalenko, L.V., Lapteva, G.Y., Egorov, I.A., Fisinin V.I. and Tananaev, G. (2011). Iron nanoparticles as a food additive for poultry. *Doklady Biological Sciences*, 440: 328-331.
- Park, S. W., Namkung, H., Ahn, H.J. and Paik, I.K. (2004). Production of iron enriched eggs of laying hens. *Asian-Australian Journal of Animal Science*. 456-756.
- Rai, M., Yadav, A. and Gade, A. (2009). Silver nanoparticles as a new generation of antimicrobials. *Biotechnology Advances*. 27: 76-83.
- Ramadan, N.A., Omar, A.S., Bahakaim, A.S.A. and Osman, S.M.H. (2010). Effect of using different levels of iron with zinc and copper in layer's diet on egg iron enrichment. *International Journal of Poultry Science*. 9 (9): 842-850.
- Ramsden, J.J. (2005). What is nanotechnology?. *Nanotechnology Perceptions*. 1: 3-17.
- Saldanha, E.S.P.B., Garcia, E.A., pizzolante, C.C., Fattarone, A.B.G., Sechinato, A., Molino, A.B. and Lagana, C. (2009). Effect of Organic Mineral Supplementation on the Egg Quality of semi-Heavy layers in Their Second Cycle of Lay. *Brazilian Journal of Poultry Science*. 241-247.
- Son, J., Liu, D. and Shi, R. (2015). Supplemental dietary iron glycine modifies growth, immune function, and antioxidant enzyme activities in broiler chickens. *Livestock Science*. 176:129-134.
- Sunder, G. S., Panda, A.K., Gopinath, N.C.S., Rao, S.V.R., Raju, M., Reddy, M.R. and Kumar, V. (2008). Effects of higher levels of zinc supplementation on performance, mineral availability, and immune competence in broiler chickens *Journal of Applied Poultry Research*. 17:79-86.
- Tako, E., Rutzke, M.A. and Glahn, R.P. (2010). Using the domestic chicken (*Gallus gallus*) as an *in vivo* model for iron bioavailability. *Poultry Science*. 89: 514-521.
- Yang, X.J., Sun, X.X., Li, C.Y., Wu, X.H. and Yao, J.H. (2011). Effects of copper, iron, zinc, and manganese supplementation in a corn and soybean meal diet on the growth performance, meat quality, and immune responses of broiler chickens. *Poultry Science Association, Inc*. 263.
- Yousefi, V., Amraei, E., Saleh, H., Sadeghi, L., Najafi, L. and Fazilati, M. (2013). Evaluation of ironoxide nanoparticles effects on tissue and enzymes of thyroid in rats. *International Research Journal of Biological Science*. 7: 67-69.

